

Özgürlüğe kanat çırpın şiir

Necdet Neydim'in "İki Gözüm Üzümüm" gerçek şiirlerden oluşan müthiş bir kitap. Çizimlerden dolayı Suzan Aral'ı; renkli, kaliteli ve göz alıcı baskıdan dolayı da **Güneşiği** Kitaplığı'nı kutlamak gerekir

MEHMET ÖZÇATALOĞLU

Çocuklara yönelik şiir nasıl yazılır, çocuklara nasıl seslenilir, gösterircesine yazılmış bir kitap. Küçüklere şiir yazarlara yönelik bir ders kitabı adeta...

Nerede okuduğumu, kim tarafından söylendiğini hatırlayamadığım alıntılar yapmışım defterime. Fakat söylemi Dağlarca'ya yakıştırdığım için onun olduğunu varsayıyorum. Şöyle diyor üstad: "Çocuk şiirler aracılığı ile aktif eleştiri yapabilme, önyargısız olabilmeyi başarma, duygu denetimi sağlayabilme, düş kurarak yanıtlara farklı yollardan gitme, esnek düşünebilme, araştırma sırasında duygularını denetleyerek paylaşabilme gibi pek çok yetisini de geliştirebilme olanağı bulabilmeli. Bütün bunları yaparken de kendini tanıma sürecinden geçmeli."

Bu alıntıdan yola çıkarak, çocukları + tektipleştiren eğitim sisteminin karşısında bu şiirleri okumak içimdeki kasveti yok etti, umutsuzluğumu dağıttı. Ruhuma coşku kattı.

4+4+4 eğitim sistemi ile daha da daraltılan bir kalıba sokulan çocukların böyle şiirlere gereksinimleri var çünkü.

"Bir Sabah" başlıklı şiirinde seslendiği gibi özgürlüğe çağıran şiirler var kitapta: "... Okula gitmekten bu sabah vazgeç/ Bak ağaçlar çiçek açmış/ Dolaş keyfince/ Tadını çıkar yaşamının/ Herkese selam ver/ Hele kuşları sakın unutma/ Korkma söylemez Sabahattin Amca babana."

"Ressam" şiirinde çocuklara dayatılan kalıpları yıkmış atmış, böyle de olur mu? sorusuna karşılık çok da güzel olur yanıtını vererek, belki de hep görmek istedikleri tabloyu yazmış değerli Hoca: "Ben hep ağaçlar çizdim/ Kırmızı yapraklı dalları olan/ Yeşil kanatlı kuşlar kondurdum üstüne/ Kimi uçan kimi cıvıldaayan/ Ben hep bahçeler çizdim/ Rengarenk çiçeklerle bezeli/ Çocuklar çiçeklerden neşeli/ Ben hep çeşmeler çizdim/ Su akan, bal akan, süt akan/ Kuzular, kuşlar, çocuklar/ Her birinden mutluluk tadan."

Yitirdiğimiz değerlere de dikkat çekilmiş kitapta. Özellikle, paylaşımsız yaşamamıza acı bir gönderme yapmış Necdet Hoca. İliklerimize kadar işleyen kapitalist sistemin acımasızlığını, çocuklar üzerindeki göze görünmeyen etkisini gözler önüne sermiş. Yalnızlığımızı hatırlatmış: "Kızma bana öğretmenim/ Yeniden bir deprem diliyorum ben/ Karşı çadırdaki çocuk gibi/ Televizyonlar benden söz etsin/ kızma

bana öğretmenim/ Yeniden bir deprem diliyorum ben/ Yan çadırdaki çocuk gibi/ Mektup arkadaşlarım olsun/.../ Kızma bana öğretmenim/ Dileğim deprem değildi/ Dileğim/ Sen bilirsin ya/ Birazcık sevimli/ Dileğim varlığımın bilinmesiydi/ Dileğim azıcık sevinemilmeydi/ Bedelinin bu kadar ağır olduğunu/ Nereden bilirdim ki."

İnsan, hayal ettiği sürece yaşar. Hayallerinin büyüklüğü kadar umutla bağlanır hayata. Biz eğitimciler de hayallerini genişletmeye çalışırız öğrencilerimizin. Sınırları olmayan hayaller kurmalarını isteriz onların. "Pabuçlarım" şiiri de hayallerin sonsuzluğuna yelken açtıran bir şiir:

"Bir beşiğe benzerdi/ Pabuçlarım/ Onları giyip/ Uykuya yelken açardım/ Bir kayığa benzerdi/ Pabuçlarım/ Onları giyip/ Uzaklara kaçırdım/ Bir kızağa benzerdi/ Pabuçlarım/ Onları giyip/ Arkadaşıma koşardım."

Prof. Dr. Sedat Sever'in "Çocuk ve Edebiyat" adlı eserinde belirttiği gibi "Çocuk edebiyatının temel amacı öğretmek değil çocuklara duyarlılık kazandırmaksa, onların güzele yönelik duygularını geliştirmekse, çocukların duygu ve düşünce evrenini genişletmekse, onlara dilin ve çizginin olanaklarıyla yaşam ve insan gerçeğini

İKİ GÖZÜM ÜZÜMÜM

Necdet Neydim

Güneşiği Kitaplığı, 2012

tanıtmaksa," bu kitap tüm bunları fazlasıyla yerine getiriyor.

"İki Gözüm Üzümüm" sayesinde, daha önce bu sayfada söz ettiğim çocuklara yönelik yazılmış şiirlerin de şiir olmadığını tescil etmiş oluyoruz.

Çizimlerden dolayı Suzan Aral'ı; renkli, kaliteli ve göz alıcı baskıdan dolayı da **Güneşiği** Kitaplığı'nı kutlamak gerekir.

"İki Gözüm Üzümüm" gerçek şiirlerden oluşan müthiş bir kitap.